

Ειρήνη Γαϊτάνου Ηλεκτρολόγος μηχανικός και μηχανικός Η/Υ

Υποψήφια στην Α' Αθήνας με την ANTAPSYA-MARΣ

Η Ειρήνη Γαϊτάνου είναι υποψήφια με την ANTAPSYA-Μετωπική Αριστερή Συμπόρευση στην Α' Αθήνας. Είναι 32 ετών, σπούδασε Ηλεκτρολόγος Μηχανικός και Μηχανικός Η/Υ στο ΕΜΠ, συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Παρίσι και τώρα ολοκληρώνει τη διδακτορική της διατριβή στις Πολιτικές επιστήμες στο πανεπιστήμιο King's College στο Λονδίνο. Στα φοιτητικά της χρόνια δραστηριοποιήθηκε πολιτικά στην Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση (ΕΑΑΚ) και συμμετείχε ενεργά στα φοιτητικά κινήματα ενάντια στην επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση, διατελώντας και μέλος του Πανελλαδικού Συντονιστικού Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων σε ΑΕΙ-ΤΕΙ την περίοδο 2006- 2007. Ως εργαζόμενη μηχανικός και μέλος του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών έχει συμμετάσχει στους αγώνες ενάντια στη διάλυση των εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων, την καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας και την αυξανόμενη ανεργία στον κλάδο. Μετά τις σπουδές τις, είναι πάντα παρούσα στους αγώνες της νέας γενιάς, από το Δεκέμβρη του 2008 μέχρι το κίνημα των πλατειών και τη σύγχρονη πάλη ενάντια στο φασισμό και τον κρατικό αυταρχισμό. Παράλληλα, επιδιώκει να συμβάλλει στο σύγχρονο θεωρητικό διάλογο για την προοπτική των κοινωνικών αγώνων και την τακτική και στρατηγική της Αριστεράς, συμμετέχοντας σε συνέδρια και συγγράφοντας άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά. Κείμενα της δημοσιεύονται σε έντυπα και ηλεκτρονικά πολιτικά και πολιτιστικά μέσα.

Οι εκλογές της 25ης Γενάρη είναι μια σημαντική πολιτική μάχη, καθώς διεξάγονται μετά από μια περίοδο κοινωνικής καταστροφής και εν μέσω μιας βαθιάς πολιτικής κρίσης. Πρέπει λοιπόν να αποτελέσουν ένα ηχηρό μήνυμα με πολλαπλούς αποδέκτες, ότι ο λαός, οι εργαζόμενοι και οι νεολαία δεν θα επιτρέψουν τη συνέχιση αυτής της πολιτικής, ότι θα αγωνιστούν για να αλλάξει η πολιτική και όχι απλά ο διαχειριστής της. Η ANTAPSYA-Μετωπική Αριστερή Συμπόρευση θεωρεί ότι σήμερα,

εδώ και τώρα, υπάρχει δρόμος για να ζήσουμε χωρίς λιτότητα, χωρίς μνημόνια, χωρίς την απαξίωση της ζωής μας. Ο μόνος τρόπος για να γίνει αυτό είναι να υλοποιηθεί μια ριζικά διαφορετική πολιτική στρατηγική, που θα συμπεριλαμβάνει τη μονομερή κατάργηση των μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων, την παύση πληρωμών και τη διαγραφή του χρέους, την έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ. Δεν μπορούν σήμερα να επιτευχθούν ούτε καν στοιχειώδεις κατακτήσεις αν δεν αμφισβητηθεί το πλαίσιο το οποίο έχει επιβάλλει όλες αυτές τις καταστροφικές πολιτικές.

Όρος όμως για να μπορέσει να υλοποιηθεί μια ριζικά διαφορετική πολιτική είναι η ανάταση του κοινωνικού κινήματος. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ έχει υπάρξει οργανικό κομμάτι των αγώνων όλα τα τελευταία χρόνια, αλλά κυρίως θα συμβάλλει με όλες της τις δυνάμεις στην ανάταση του λαϊκού κινήματος την επόμενη μέρα, μετά τις 26 Γενάρη. Εκεί θα κριθεί η δυνατότητα να ξαναπάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας, και σε καμία διαπραγμάτευση με τους δανειστές και την ΕΕ. Ας σκεφτούμε το παράδειγμα των μηχανικών: Το κίνημα των μηχανικών την τελευταία διετία, μέσα από τα δικά του όργανα, κατάφερε το προηγούμενο διάστημα να εγγυηθεί το μπλοκάρισμα της αντεργατικής λαίλαπας που επιδιώκουν να μας επιβάλλουν με την αύξηση των εισφορών και την αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού. Και αυτό ακριβώς που εγγυήθηκε το ίδιο το κίνημα δεν τολμά να το εγγυηθεί ούτε καν προεκλογικά μια επερχόμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, το πρόγραμμα του οποίου δεν συμπεριλαμβάνει τα βασικά αιτήματα του κινήματος των μηχανικών.

Τέλος, η πολιτική συνεργασία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τη Μετωπική Αριστερή Συμπόρευση αποτελεί ένα ελπιδοφόρο βήμα για τη συγκρότηση της αριστεράς που έχει ανάγκη η εποχή μας. Δεν θεωρούμε ότι αποτελούμε αυτή την άλλη αριστερά, αλλά επιδιώκουμε να συμβάλλουμε στη θεμελίωση της, αναγνωρίζοντας τη σημασία της πολιτικής ενότητας του χώρου αυτού, μιας ενότητας όχι κενό γράμμα, αλλά στη βάση του αναγκαίου προγράμματος σήμερα.

Καλούμε λοιπόν σε υπερψήφιση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ, απευθυνόμενοι σε όλους και όλες όσους/ες βρεθήκαμε μαζί στους δρόμους του αγώνα, σε όσους/ες μοιραστήκαμε την αυτοπεποίθηση της πάλης, καλώντας τους να ψηφίσουν με οδηγό όχι το φόβο και τις μειωμένες προσδοκίες, αλλά με οδηγό την οργή, τα δικαιώματα και τις ανάγκες μας.

Ψηφίζουμε όπως αγωνιζόμαστε – αγωνιζόμαστε γι' αυτό που ψηφίσαμε!